ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ

Τοῦ κ. ΕΥΣΤ. Χ. ΜΠΑΣΤΑ, Θεολόγου τῆς Ἀδελφότητος «Ο ΣΩΤΗΡ»

Ἡ ἐλπίς. Καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ μας ἡ «ἐλπίδα». Ἔντονος δηλαδὴ προσδοκία καλοῦ πράγματος, ἐπιθυμητοῦ. Ἡ ἐλπίδα. Λέξις καὶ κατάστασις γλυκυτάτη. Ἀληθινὸν φάρμακον ζωῆς. Διότι ἡ ἐλπίδα μᾶς ζωογονεῖ,μᾶς ἐμψυχώνει.

Καὶ τώρα τὸ χαρμόσυνον μήνυμα: Ἡ πίστις, τοῦ Χριστιανοῦ ἡ ζῶσα πίστις, πάντοτε συντροφεύεται ἀπὸ τὴν ἐλπίδα. Νὰ ἐξηγούμεθα, ὄχι ἀπὸ ἐλπίδας, ἀπὸ ἀπομιμήσεις καὶ ὑποκατάστατα τῆς ἐλπίδος, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐλπίδα. Τὴν πλατυτάτην. τὴν μεγάλην, τὴν «οὐρανομήκη» καὶ χαρτοποιὸν ἐλπίδα.

Ἀλλὰ νὰ τὴν σπουδάσωμεν τοῦ Χριστιανοῦ τὴν ἐλπίδα.

Τὸ πρῶτον της γνώρισμα: Ἔχει πλάτος. Τόσον πλάτος ὥστε νὰ καλύπτῃ κάθε λεπτομέρειαν τοῦ καθημερινοῦ βίου. Ὁ Χριστιανὸς πιστεύει ἀδιστάκτως, ὅτι ἡ ζωὴ του ὁλόκληρος, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον του τὸ προσεχὲς καὶ τὸ ἀπώτερον, εὑρίσκεται εἰς τὰ παντοδύναμα ὅσον καὶ φιλόστοργα χέρια τοῦ Θεοῦ. Πιστεύει, δι' αὐτὸ καὶ ἐλπίζει, ὅτι ὁ οὐράνιος πατέρας του εἰς ὅποιον τόπον καὶ χρόνον καὶ περίστασιν καὶ κατάστασιν ἂν εὑρεθῇ, θὰ τὸν βοηθήσῃ.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐλπίζει ὁ πιστὸς εἰς τὰς ὥρας τῆς γαλήνης καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐλπίζει ὅμως καὶ ὅταν ἡ θύελλα ξεσπᾷ καὶ οἱ κεραυνοὶ συγκλονίζουν ἀέρα καὶ γῆν. Ἐλπίζει ὁ πιστός, ὅταν οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι τὸν πολιορκοῦν καὶ τὸν θλίβουν.

Ἐλπίζει καὶ ὅταν ἀσθένειαι βασανιστικαὶ καὶ ἐπίμονοι τοῦ ροφοῦν τὴν ζωτικότητα καὶ τὴν ἰκμάδα. Ἐλπίζει καὶ ὅταν ἐχθροὶ ἰσχυροὶ καὶ σκληροὶ βάλλουν ἐναντίον του καὶ ὀρκίζωνται τὸν θάνατον καὶ τὸν ἀφανισμόν του.

Μέ μίαν, ἀλλὰ χαρακτηριστικὴν λέξιν, ὁ Χριστιανὸς πάντοτε ἐλπίζει. Μάλιστα, ἐὰν εἶναι πιστός, κάθε στιγμὴν θὰ εἰμπορῇς νὰ κυττάζῃς μὲ ἐμπιστοσύνην τὸν οὐρανὸν καὶ κάθε στιγμὴν θὰ δύναται νὰ ἀπευθύνεται εἰς τὸν Δημιουργὸν καὶ πατέρα τῶν ἀνθρώπων Θεόν.

Εἰς τὴν φωνὴν τῆς πίστεως θὰ δίδεται ἀμέσως ἡ ἀπάντησις: Θὰ σὲ ἀσφαλίσῃ κάτω ἀπὸ τὰ παμμεγάλα φτερὰ τῆς προστασίας καὶ τῆς προνοίας του, ὅπως ἀσφαλίζει τοὺς νεοσσοὺς της κάτω ἀπὸ τὰ φτερά της ἡ κλῶσσα. Ἀσφαλισμένος λοιπὸν θὰ ζῇς καὶ θὰ εἶσαι καὶ τοιουτοτρόπως συνεχῶς θὰ ἐλπίζῃς.

Καὶ ἐλπίζει ὁ πιστός. Ἐλπίζει καὶ εἰς τὴν σκληροτέραν ἀκόμη στιγμὴν τῆς ζωῆς του, τὴν ὥραν τῆς ἠθικῆς κάμψεως τῆς ἀδυναμίας του, τῆς πτώσεως, τῆς ἁμαρτίας. Στενάζει, κλαίει, πενθεῖ. Ὅμως ἐλπίζει. Διότι αὐτὸς ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Ὁ Θεός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξαρτᾶται, τὸν ὁποῖον ἀπολύτως ἐμπιστεύεται καὶ λατρεύει ὁ Χριστιανός, ὀνομάζεται καὶ εἶναι «Θεὸς τῆς ἐλπίδος» δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ὁ Χριστιανός, ὀνομάζεται καὶ εἶναι «Θεὸς τῆς ἐλπίδος» δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ὁ Χριστιανὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐλπίδος. Ἐλπίδος πλατειᾶς, πλατυτάτης, εἴπαμεν, ἀλλὰ καὶ μεγάλης καὶ ὑψηλῆς. Διότι, δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν τὸ οὐσιωδέστερον γνώρισμα τῆς χριστιανικῆς ἐλπίδος. Εἶναι ἐλπὶς διὰ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν αἰωνιότητα. Αὐτή, ταχυτέρα ἀπὸ τοὺς πυραύλους τῶν ἀνθρώπων, ὑπερβαίνει τοὺς κόσμους τῶν γαλαξιῶν καὶ ὑψώνεται ἕως εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ. Ἀναπαύεται εἰς τὸν θρόνον τοῦ Παντοκράτορος τοῦ Κυρίου.

Ὁ Χριστιανὸς δίνει ὑπόστασιν μὲ τὴν πίστιν του εἰς τὴν μέλλουσαν ζωήν, εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς αἰωνίου ζωῆς. Καὶ ἐδῶ εὑρίσκεται ἡ γιγαντιαία, ἡ μεγαλειωδῶς μεγάλη ἐλπὶς τοῦΧριστιανοῦ, νὰ γίνῃ ὅμοιος πρὸς τὸν Σωτῆρα του θεάνθρωπον Ἰησοῦν. Νὰ θεωθῇ.

Ἀλλ' εἶναι στενὴ ἡ διάνοιά μας, πτωχὴ ἡ ἀνθρωπίνη καρδιά μας διὰ νὰ αἰσθανθῇ τὸ μέγεθος καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς χριστιανικῆς ἐλπίδος. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ θεῖος Παῦλος ηὔχετο εἰς τοὺς Ἐφεσίους νὰ λάβουν εἰδικὸν φωτισμὸν ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ νὰ ἐννοήσουν καὶ γνωρίσουν τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος καὶ τὴν οὐσίαν τῆς χριστιανικῆς ἐλπίδος.

Μεγάλη τοῦ Χριστιανοῦ ἡ ἐλπίδα. Τόσον μεγάλη ὥστε ἡ ζωή του νὰ εἶναι μόνον ἐλπίδα. Ζωντανὴ ἐλπίδα. Καθημερινῶς ἀνανεουμένη ἐλπίδα. Ἐλπίδα διὰ τὸ σήμερον καὶ διὰ τὸ αὔριον καὶ διὰ τὴν αἰνιότητα. Ἐλπίδα μητέρα χαρᾶς. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ Χριστιανοὶ εἶναι οἱ «τῇ ἐλπίδι χαίροντες» (Ρωμ. ιϛ' 12).

ΕΥΣΤ. Χ. ΜΠΑΣΤΑΣ

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ
ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΒΑΡΥΚΟΪΓΑΣ
Ἐκ τῶν καλλιτέρων Γερμανικῶν Ἐργοστασίων «ΣΗΜΕΝΣ»
Ἀποκλειστικὸς ἀντιπρόσωπος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΟΠΤΙΚΩΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ-, ΠΑΤΡΕΩΣ
ΤΗΛ. 35-51 - ΠΑΤΡΑΙ

ΝΕΟΝ ΙΣΧΥΡΟΝ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Μολονότι ἀπὸ 50ετίας ἦτο γνωστὸν ὅτι τὸ δικτυωτὸν πλέγμα τῶν ἀτόμων εἶναι ἡ βασικὴ ἰδιοσυστασία τῆς ὕλης τοῦτο δέν ἦτο ὁρατὸν εἰς τοὺς πιστήμονας ἕως ὅτου, τελευτέως, κατεσκευάσθη ἕνα νέον μικροσκόπιον καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἰσχυρότερον τοῦ κόσμου.

Τοῦτο λειτουργεῖ ὅπως ἠχεδὸν μία κοινὴ λυχνία εἰκόνων τηλεοράσεως. Μία φωσφορίζουσα ὀθόνη βομβαρδίζεται μὲ ἰόντα ἡλίου ἐκτοξευόμενα ἀπὸ τὸ πρὸς ἐξέτασιν μέταλλον. Ἐξαιρετικῶς ὑψηλάς θερμοκρασίας ἐντὸς κενοῦ ἀέρος χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν παραγωγὴν ὑψηλοῦ δυναμικοῦ πεδίου εἰς τὸ δεῖγμα.

Τὰ ἰόντα αὐτὰ καθὼς προσπίπτουν ἐπὶ τῆς ὀθόνης ἀπεικονίζουν τὴν θέσιν προελεύσεώς των εἰς τὸ δεῖγμα μετάλλου καὶ σχηματίζουν εἰκόνα τῆς ἀτομικῆς ἰδιοσυστασίας τούτου.

Τὸ μικροσκόπιον αὐτὸ μεγενθύνει μέχρι δύο ἑκατομμύρια διαμέτρους μὲ καταπληκτικὴν ἀκρίβειαν καὶ σαφήνειαν, καὶ ὑπερέχει κατὰ πολὺ τῶν γνωστῶν ἠλεκτρονικῶν καὶ ἄλλων μικροσκοπίων τὰ ὁποῖα παράγουν εἰκόνας ἐλαφρῶς «φλοῦ» ὅταν πλησιάζουν τὴν μεγένθυνσιν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου διαμετρῶν.

Κατεσκευάσθη ἀπὸ τὸν δρα Μύλλερ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Πενσυλβανίας καὶ θὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ἐπιστήμονας νὰ δώσουν ἀπαντήσεις εἰς πλεῖστα σημαντικὰ προβλήματα μεταλλουργίας σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν διαθλαστικότητα ἢ τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τήξεως τῶν μετάλλων. Μὲ αὐτὸ δύναται νὰ παρακολουθηθοῦν ἐλαχιστότατα ἀτέλειαι τῆς κρυσταλλικῆς δομῆς τῶν μετάλλων αἱ ὁποῖαι ἐν συνεχείᾳ φωτογραφίζονται καὶ μελετῶνται.

Οὕτω οἱ ἐπιστήμονες θὰ κατανοήσουν πλήρως τὸν μηχανισμὸν «κοπώσεως» τῶν μετάλλων ὑπὸ ὑποκειμένων εἰς ὑψηλὰς πιέσεις καὶ θερμοκρασίας ὅπως συμβαίνει μὲ τὰ μέταλλα τὰ χρησιμοποιούμενα εἰς βλήματα καὶ διαστημόπλοια.

Ἄλλαι χρησιμοποιήσεις του θὰ εἶναι ἡ μελέτη ἐπιδράσεως τῆς ραδιενεργείας ἐπὶ τῶν μετάλλων. Αἱ σχετικαὶ πληροφορίαι ἐνδιαφέρουν μεγάλως τοὺς μηχανικοὺς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ πυρηνικοὺς ἀντιδραστῆρας, ἀτομοκινουμένων ὑποβρυχίων καὶ ἠλεκτροπαραγωγικῶν ἀτομικῶν σταθμῶν.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΚΟΥΡΜΠΑΝΑΣ
ΓΟΥΝΑΡΗ 19 - ΤΗΛ. 33-71

ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ

Τοῦ κ. Π. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, Συνδικαλιστοῦ

Στὶς ἡμέρες μας καὶ ἀφοῦ ἀπέτυχεν ἡ προσπάθεια δημιουργίας καὶ νέας ΓΣΕΕ καὶ νούργιες πρωτοβουλίες βρίσκονται ἐν ἐξελίξει γιὰ τὴν ἑνοποίηση τῶν συνδικαλιστικῶν ἡγεσιῶν μᾶλλον παρὰ τῶν ἐργαζομένων.

Διότι οἱ ἐργαζόμενοι, εἶναι γεγονὸς, ὅτι ἔχουν ψυχικὰ ἀποκοπῆ ἀπὸ τὶς συνδικαλιστικές τους ἡγεσίες. Σχεδὸν ἀδιαφοροῦν, γιὰ ὅ,τι γίνεται μέσα στὸν συνδικαλισμό. Αὐτὸ βέβαια δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστο, γιατὶ μὲ τὴν ἀδιαφορία μόνον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τακτοποιηθοῦν τὰ κακῶς κείμενα.

Μέ τὴν εἴσοδό μας στὴν ΚΕΑ., μπαίνει σὲ μιὰ νέα ἱστορικὴ περίοδο τὸ ἑλληνικὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα, ποὺ ἀριθμεῖ ζωὴ 44 ἐτῶν ἤδη καὶ ποὺ ἀξίζει μιᾶς καλλιτέρας τύχης ἀναμφισβητήτως. Ὡστόσο ἡ κρίση ποὺ περνᾶ τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα στὴ χώρα μας ἐπιβάλλει νὰ ἐπιχειρήσουμε μιὰ ἱστορικὴ ἀναδρομὴ στὴν πορεία του, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἱδρύσεώς του.

Θ' ἀναφερθοῦμε στὰ βασικώτερα τῶν γεγονότων ποὺ διεδραματίσθησαν κατὰ τὴν πορεία του αὐτὴ μὲ αὐτό μας τὸ ἄρθρο, καθὼς καὶ εἰς τοὺς κυριωτέρους παράγοντες ποὺ συνέτειναν στὴ σημερινὴ του κατάσταση. Δὲν θὰ ἐπεκταθοῦμε σὲ λεπτομέρειες. Σκοπός μας εἶναι νὰ δώσουμε μιὰ γενικὴ μόνον εἰκόνα τῆς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ συνδικαλισμοῦ στὶς ἀρχὲς μιᾶς νέας σπουδαίας γι' αὐτὸ καὶ νιὰ τὸ ἔθνος περιόδου.

Ἡ πορεία τοῦ συνδικαλιστικοῦ μας κινήματος ἀρχίζει μὲ τὸν θεμελιακὸ νόμο 281)14 περὶ ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων μισθωτῶν ποὺ παρέχει τὴν εὐχέρεια τῆς ἱδρύσεώς τους. Τὸ 1919 ἱδρύθηκε ἔτσι ἡ ΓΣΕΕ., ὡς ἀνώτερος συνδικαλιστικὸς ὀργανισμός, μὲ σκοπὸν νὰ ὀργανώσῃ ὅλους τοὺς ἐργαζομένους τῆς χώρας.

Πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Γ. Σ.Ε.Ε., ὑπῆρχαν ἀρκετὲς συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις, ἤτοι ἐργατοϋπαλληλικὰ κέντρα καὶ σωματεῖα. Μεταξὺ αὐτῶν προϋπῆρχε καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων, ἱδρυθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1909 καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουμε τὴν τιμὴ νὰ ἀνήκουμε.

Μετὰ τὴν ἵδρυση τῆς Γ. Σ.Ε.Ε., βλέπουμε τὸ Κράτος νὰ ἀντικρύζῃ μὲ διαφορετικὸ μάτι τοὺς ἐργαζομένους ἀκρι βῶς λόγῳ τῆς ὀργανώσεώς τους, διότι πρὶν ἦταν μιὰ ἀμελητέα ποσότης.

Γι' αὐτὸ ἀρχίζει ἡ τότε φιλελευθέρα κυβέρνησις νὰ ψηφίζῃ ὡρισμένα ἐργατικὰ νομοσχέδια, πολλὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν καὶ μέχρι σήμερα.

Ἀπὸ τὰ εὐεργετικὰ νομοσχέδια εἶναι ὁ νόμος 2112 τοῦ 1920 ποὺ ἐπιβάλλει τὴν ἀποζημίωση ἐκ μέρους τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀπολυομένων ἐργατοϋπαλλήλων.

Ἐπίσης ὁ νόμος περὶ Κυριακῆς ἀργίας, ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπαλληλικῆς ἰδιότητος, περιορισμοῦ τῶν ὡρῶν ἐργασίας κλπ. Ἐπίσης σημαντικὸς εἶναι ὁ νόμος περὶ ἀδειῶν καὶ μετέπειτα ὁ νόμος περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τοῦ 1934, ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζεται γιὰ πρώτη φορὰ ἐπὶ 4ης Αὐγούστου Τὸ 1937 νομοθετεῖται καὶ ἡ ὀκτάωρος ἐργασία, κατόπιν τῆς προσυπογραφῆς ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος τῆς Διεθνοῦς Συλλογικῆς Συμβάσεως.

Τὸ ἔτος 1939 ἱδρύεται τὸ ΙΚΥΑ. Τοῦτο δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ συγκροτηθῇ ἀπὸ τὴν προηγουμένη κυβέρνηση τῶν Φιλελευθέρων, λόγῳ τῆς τότε πολιτικῆς ἀσταθείας καὶτῆς ἀντιδράσεως τῶν βιομηχάνων. Τέλος, φθάνουμε στὴν κατοχικὴ περίοδο, ὁπότε ψηφίζονται ὡρισμένοι ἐργατικοὶ νόμοι περιωρισμένης σημασίας. Ὁ σπουδαιότερος εἶναι ὁ τῆς καθολικῆς ἐπεκτάσεως καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ 13ου μισθοῦ διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ Νέου Ἔτους. Ἔτσι φθάνουμε στὴν μεταπολεμικὴ περίοδο.

Στὴν περίοδο τὴ μεταπολευθερωτικὴ ποὺ συνετάραξε τὸ συνδικαλιστικό μας κίνημα μὲ αἰτία τὴν ξενικὴ κατοχή. Διχασμὸς καὶ ἀντεργατικὴ πολιτικὴ βασιλεύει ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ἀπὸ τότε Καταργεῖται ὁ νόμος τῆς κα τοχυρώσεως τῶν ἐργαζομένων καὶ γενικὴ ἀναστάτωσις ἐπέρχεται εἰς τὰς τάξεις των. Ἱδρύεται ὁ ΟΑΑ. (Ταμεῖον Ἀνεργίας). Κατ' ἀρχὰς μὲ προστασία τῶν ἀπολυομένων γιὰ ἕνα χρόνο, μεταγενεστέρως γιὰ ὀκτὼ καὶ τέλος γιὰ ἓξ μῆνες.

Μετὰ τὴν ἄνοδο τοῦ Συναγερμοῦ στὴν ἐξουσία καὶ ἐπὶ ὑπουργίας τοῦ κ. Ἐλευθ. Γονῆ καταργοῦνται τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ κεκτημένα δικαιώματα τῶν ἐργατοϋπαλλήλων, δικαιώματα ποὺ εἶχαν θεσπισθῆ μὲ ἄφθονο ἐργατικὸ αἷμα.

Ὁ κ. Γονῆς κατασκευάζει ἑβδομαδιαίας Συλλογικὰς Συμβάσεις. Τροποποιεῖ τὸν προστατευτικὸ νόμο 2112καὶ ἀφήνει τοὺς ἐργαζομένους νὰ εἶναι ἔρμαια εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ καθενὸς ἐργοδότου.

Ἀπὸ τότε ἀρχίζουν καὶ νέα δεινὰ νὰ πλήττουν τοὺς Ἕλληνες ἐργατοϋπαλλήλους. Ἡ ἡγεσία τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως ξεσκονίζει τὶς μπότες τοῦ Στρατάρχη Παπάγου.

Ὁ κ. Ἐλ. Γονῆς βρίσκει τὴν εὐκαιρία καὶ διχάζει τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξη. Μετὰ ἀπὸ πολλοὺς ἀγῶνες ἐκ τῶν κάτω, ἐπαναφέρεται μὲ σχετικὲς τροποποιήσεις ὁ νόμος 2112 καὶ ψηφίζεται ὁ νόμος περὶ Συλλογικῶν Συμβάσεων 3239)55.

Μὲ τὸ νόμο αὐτὸ θεσπίζεται τὸ κεφαλιάτικο εἰς βάροςτῶν ἐργαζομένων καὶ ὑπὲρ τῆς ΓΣΕΕ., ἡ λεγομένη συνδικαλιστικὴ εἰσφορά. Ὁ κ. Γονῆς μένει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1956 μὲ μοναδικὸ σκοπὸ τὴ διάσπαση τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴ τῶν ἀντεργατικῶν του σχεδίων.

Μετὰ τὴν ἀπομάκρυσίν του ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ὁ κ. Γονῆς δίνει ἄλλο ἕνα κτύπημα εἰς τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξη, ἱδρύοντας τὴ νέα ΓΣΕΕ., εἰς τὴν ὁποίαν προσχωροῦν ὡρισμέναι Ὁμοσπονδίαι καὶ ἐργατικὰ κέντρα.

Ἐν τῷ μεταξὺ κράτος καὶ ὀλιγαρχία διὰ τοῦ νέου Ὑπουργοῦ τους κ. Δημητράτου καταφέρουν καὶ νέο πλῆγμα κατὰ τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως.

Τὴν διασποῦν καὶ τὴν διχάζουν, κατόπιν τῆς ἀποχωρήσεως ἀπὸ τὸ 13ον Πανεργατικὸν Συνέδριον, κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ 1958 τῆς ὑπὸ τῶν κ.κ. Κυριακοπούλου Θεοδώρου κλπ., παρατάξεως, τῆς γνωστῆς ὑπὸ τὸν τίτλο «Ὀργάνωσις Δημοκρατικῆς Λειτουργίας».

Ἀπεργίαι προγραμματίζονται ἐκ μέρους τῆς ΓΣΕΕ., καὶ μποϋκοτάρονται ἀπὸ τοὺς διασπαστές. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ καταπροδίδονται οἱ ἀπεργίαι τῶν μακαρονοτεχνιτῶν, ἀρτεργατῶν, οἰκοδόμων, σιδηροδρομικῶν,καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλων κλάδων.

Ἡ κατάστασις αὐτή, ὅπως μᾶς εἶναι γνωστόν, συνεχίζεται καὶ διαιωνίζεται μέχρι καὶ τῶν ἡμερῶν μας. Μετὰ τὶς ἐκλογὲς τοῦ 1961 καὶ τὴν ἀποχώρηση τοῦ κ. Δημητράτου ἀπὸ τὸ Ὑπουργ. Ἐργασίας, πνέει διαφορετικὸς ἄνεμος γιὰ τὴν ἡγεσία τῆς ΓΣΕΕ.

Αὐτὴ συνθηκολογεῖ μὲ τὴν Κυβέρνηση προκειμένου νὰ ὠφεληθῆ ἀπὸ ὡρισμένα πλεονεκτήματα ποὺ τῆς παρέχονται. Ἐνδίδει εἰς τὴνὑπουργαφήν, κατὰ μῆνα Ἰούνιον1962 τῶν δύο ἐθνικῶν συλλογικῶν συμβάσεων μὲ κίνητρο ὄχι τὴ βελτίωση τῶν ὅρων ἐργασίας καὶ ἀμοιβῆς τῶν ἐργαζομένων, ἀλλὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ νέου χαρατσιοῦ εἰς βάρος των.

Πράγματι, ἡ ΓΣΣΕ ἐπέτυχε νὰ μοιρασθῆ μετὰ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας τὸ ἡμερημίσβιο τῶν Χριστουγέννων, ποὺ πρὶν ἐδίδετο ὑπὲρ τῆς δευτέρας, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ συγκεντρώσῃ τὸ ποσὸν τῶν 16. 000.000 δραχμῶν.

Ἔτσι ἐφθάσαμε στὸ 1936.

Ἡ ἱστορικὴ πορεία τοῦ συνδικαλιστικοῦ μας κινήματος ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του καὶ μέχρι σήμερα εἶναι σὲ γενικὲς γραμμὲς αὐτή. Αὐτὴ εἶναι ταυτόχρονα ἡ δυσάρεστος κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν τὸ κίνημά μας κατήντησε μετὰ τὴν δικτατορία κατὶ τὴν Κατοχή. Ἀποτέλεσμα, ἡ Ἑλλὰς μὲ μιὰ ὠργανωμένη δύναμη μισοῦ ἑκατομμυρίου ἐργατοϋπαλλήλων νὰ ἔχῃ 49 κλαδικὲς συνομοσπονδίες (29 στὴ ΓΣΕΕ καὶ 20 ἐκτὸς αὐτῆς), ἐνῷ ἡ Δυτικὴ Γερμανία π.χ. μὲ ὀκτὼ ἑκατομμύρια ὠργανωμένους ἐργατοϋπαλλήλους νὰ ἔχῃ μόνον 16.

Ἂς εὐχηθοῦμε λοιπὸν καὶ ἂς ἐλπίσουμε ὅτι τὸ νέον ἔτος 1963 θὰ εἶναι τὸ ἔτος τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδικαλιστικοῦ καὶ ὄχι τῆς ἁπλῆς ἑνοποιήσεως τῶν ἡγεσιῶν του, ποὺ στὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν ἐργαζομένων δὲν θὰ ἔχῃ καμμιὰ σημαντικὴ ἀπήχηση καὶ ἂν ἐπιτευχθῆ. Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ μπορέσῃ ὁ ἑλληνικὸς συνδικαλισμὸς νὰ ξαναβρῆ τὸ δρόμο του καὶ νὰ γίνῃ πραγματικὸ ὄργανο ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου Ἑλλήνων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ
ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ ΝΕΩΝ ΔΙΣΚΩΝ ΣΕ ΛΑΪΚΑ— ΔΗΜΟΤΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ.
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ: ΠΟΔΟΚΙΝΗΤΟΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΡΑΨΙΜΑΤΟΣ μὲ 36 ΔΟΣΕΙΣ ΣΕ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ.
ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ, ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ, ΠΙΚ—ΑΠ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ.
ΑΓΟΡΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ καὶ ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ
Φ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 33
ΤΗΛΕΦ. 32—34
ΚΑΤΩΘΙ Β' ΑΣΤΥΝ. ΤΜΗ-

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 34

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ - ΦΟΡΕΜΑΤΑ - ΤΡΕΝΣΚΟΤ
Καὶ ὅλα τὰ ἐνδύματα ὡς καὶ νυφικὰ ἀραχνοῦφαντα
Καθαρίζονται εἰς τὸ
ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΘΕΟΧΑΡΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 315—τηλ. 36—59
Ἐξυπηρέτησις πελατῶν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου μας

Τὸ καλλίτερον ΔΩΡΟΝ
γιὰ τὴν γυναῖκα σας
ΕΝΑ ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ
ALBA CYGNUS
ΘΕΡΜΑΙΝΕΙ - ΠΛΑΙΝΕΙ
ΞΕΒΓΑΖΕΙ - ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ
ΤΕΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΦΘΗΝΟΝ
ΡΩΜΑΝΟΣ ΚΑΙ ΘΑΝΟΥ Ο.Ε.
ΠΑΤΡΕΩΣ 11

«Γιὰ τὴν νοικοκυρὰ... ξεκούραση - χαρά!!»
ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΧΛΩΡΙΟ
"ΗΛΙΟΣ,,
Στὴν μπουγάδα, θὰ σᾶς ἐνθουσιάση
Στὴ λάτρα τοῦ σπιτιοῦ, θὰ σᾶς ἱκανοποιήση!
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΗ ΣΑΣ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΟΝΟΝ ΧΟΝΔΡΙΚΗ. Πλ. Γεωργίου 22, τηλ. 52-41

ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΣΧΟΛΙΑ • ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Γράμματα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα

ΠΡΟΣ ΕΝΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτ. ἀνταπόκρισις). Αἱ πρῶται πληροφορίαι σχετικῶς μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων εἰς τὴν γεωργίαν τὸ 1963, ἀναφέρουν ὅτι θὰ ἐκτελεσθῆ σειρὰ ἐγγειοβελτιωτικῶν καὶ ἀρδευτικῶν ἔργων τὰ ὁποῖα θ' ἀποβλέπουν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν, συμφώνως πρὸς τότητας αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν ὡρισμένων ἐκ τῶν κυριωτέρων ἑλληνικῶν γεωργικῶν προϊόντων κατόπιν τῆς συντάς διανοιγομένας δυνατότητας μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγορά.

Παραλλήλως, ὡς ἀναφέρουν αἱ πληροφορίαι, διὰ τοῦ ἐφετεινοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων θὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ μετάβασις ἀπὸ τῆς ἐκτατικῆς εἰς τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν, ἄλλωστε, αὐτὴν ἀποβλέπει καὶ ἡ ὅλη γεωργικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς παροχῆς πιστωτικῶν διευκολύνσεωνκαὶ ἄλλων οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων πρὸς τοὺς παραγωγούς. Ἔχει γίνει, λοιπόν, ἡ καλὴ ἀρχὴ καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, ἡ ὁποία ὑπαγορεύεται κυριώτατα ἀπὸ τὰ συμφέροντα τοῦ ἀγροτικοῦ μας κόσμου.

Δύο ἑπομένως, πρέπει νὰ εἶναι καὶ διὰ τοὺς παραγωγούς, τοὺς ἀγρότας μας